

РЕШЕНИЕ

№ 32

гр. Пловдив, 21.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Иван Хр. Ранчев

Веселин Г. Ганев

при участието на секретаря Нина Б. Стоянова
в присъствието на прокурора Красимир В. Папаризов
като разгледа докладваното от Иван Хр. Ранчев Въззивно частно наказателно дело № 20235000600060 по описа за 2023 година

Производство по реда на чл. 48 ЗЕЕЗА.

С Решение № 25/30.01.2023г. по ЧНД № ""/2022г. на Окръжен съд – С. З. е допуснато изпълнение на Европейска заповед за арест, издадена на 12.07.2022 г. от съдия-следовател от Районен съд – Б., ФРГ за предаването на българския гражданин Н. Н. А., ЕГН: *****, роден на 20.03.1998г. в гр. С. с цел провеждане на наказателно производство. Със същото е взета и мярка за неотклонение „Задържане под стража” до окончателното му фактическо предаване на властите на издаващата държава ФРГ.

Недоволни от решението са останали Окръжна прокуратура – С. З. и исканото лице Н. АрА., чрез защитника си - адв. П. К. от АК – С. З., които са подали протест и въззивна жалба.

Окръжната прокуратура счита, че решението на окръжния съд е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на принципа за особеността и при липса на информация и яснота относно задължителните

елементи в съдържанието на ЕЗА, визирани в чл.37, ал.1, т.5 от ЗЕЕЗА. Основните доводи са за това, че фактически в ЕЗА остава неясно, за кои конкретно 109 случая /от общо 209 сигнала/ е наказателно преследван А., индивидуализирани като време, място и начин на извършване, в какво отношение се намират помежду си /едно престъпление или отделни 109 престъпления/, с каква наказуемост и какво е отношението им по случая с обща щета от 1 703 872 евро към общата престъпна дейност, при която щетата възлиза на 14 милиона евро, т.е. лицето ще бъде ли наказателно преследвано за всички деяния от ОПГ, независимо от личното си участие в тях. Без изясняването на тези въпроси относно индивидуализираното описание на всяко едно от престъпленията, за които се отнася издадената спрямо А. ЕЗА, не е възможно да се гарантира прилагането и спазването на принципа за особеността, а именно лицето да бъде наказателно преследвано за извършени преди предаването му деяния, освен изрично посочените в ЕЗА. В този смисъл постановеното решение на окръжния съд е постановено при непълнота и неяснота на фактите и обстоятелствата, които задължително следва да са посочени в ЕЗА, съгласно Рамково решение 2002/584/ПВР, за време, място, и степен на участие на исканото лице във всяко престъпление. Затова се отправя искане за изискване на допълнителна информация от издаващия орган относно поставените въпроси, едва след което да се извърши преценка по същество относно изпълнението на ЕЗА.

В жалбата на адв. К. се излагат почти идентични оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на решението на окръжния съд. На първо място се твърди, че не е изпълнен задължителният реквизит на ЕЗА по чл. 37, ал.1, т.5 от ЗЕЕЗА, като следва да се изиска допълнителна информация за конкретното време, място и начин на извършване на отделните 109 деяния, защото е недостатъчно общото посочване, че са станали в три града на ФРГ и в гр. С.; дали посочените щети от общо 1 703 872 евро са нанесени само от исканото лице или и от другите участници в ОПГ; досъдебното производство се твърди, че образувано по 267 сигнала, а деянията са 109, като остава неясно дали са извършени самостоятелно от АрА. или и от други участници в ОПГ, липсват данни за степента на участие на исканото лице, съгласно чл.8, параграф 1, буква Д от Рамково решение 2002/584/ПВР, както и дали всички деяния са едно престъпление или има множество от отделни престъпления; няма данни и съгласно чл. 37, ал.1, т.6 от ЗЕЕЗА за вида и размера на

наказанието, което се предвижда от държавата – членка за извършеното престъпление, защото е посочено само общо, че е за срок лишаване от свобода от 15 години, не е отразено и дали има предвидени други по вид наказания. В тази връзка не са били уважени отправените от защитата доказателствени искания от окръжния съд, с което е нарушено правото на защита на исканото лице и не му се дават нужните гаранции за справедлив процес в Г.. Тези непълноти и неточности, ако не бъдат запълнени, според защитата биха се явили достатъчно основание за отказ да се изпълни ЕЗА, като не следва Н. АрА. да бъде предаван на немските власти.

В проведеното съдебно заседание настоящият състав намери за неоснователни, направените искания за допълнителна информация от издаващия орган по отношение на индивидуализираното описание на всяко едно от престъпленията, за които се твърди че има участие исканото лице, за които се отнася издадената спрямо А. ЕЗА.

Исканото лице Н. Д. се явява лично и със своите защитници – адв.К. от АК – С. З. и Й. АрА., които заявяват, че поддържат подадената жалба по изложените в нея съображения.

Представителят на Апелативна прокуратура – Пловдив заявява, че оттегля подадения протест. Намира доводите на защитата за неоснователни като предлага да се потвърди първоинстанционното решение.

Пловдивският апелативен съд, след като взе предвид изложените в жалбата доводи, съобрази становищата на страните и извърши проверка за правилността на постановеното решение, намира за установено следното:

Жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалвания съдебен акт С. окръжен съд е приел, че са налице всички положителни, общи и специални предпоставки по ЗЕЕЗА за изпълнение на Европейската заповед за арест по отношение на исканото лице Н. АрА..

Настоящият въззивен състав споделя изцяло изложените мотиви от първоинстанционния съд, за това че издадената ЕЗА отговаря на условията за нейното издаване по чл.36 от ЗЕЕЗА, както и на изискванията на чл.37 от ЗЕЕЗА като форма и съдържание.

Заповедта е издадена от компетентен орган от съдия – следовател от Районен съд – Б. от ФРГ. Изготвена е в писмена форма, като по повод на възражението на защитата за неточен превод е бил направен допълнителен превод на български език на съдържанието ѝ по съответния ред.

В заповедта са посочени данни за самоличността и гражданството на исканото лице; наименование, адрес, телефон, факс и електронен адрес на издаващия орган; характер и правна квалификация на престъпленията - измама в организирана престъпна група в 109 случая в идеална съвкупност, които деяния се наказват по § 263, алинея 1, алинея 2, алинея 3, изречение 2, точка 1, алинея 5, 25, алинея 2 от Наказателния кодекс на ФРГ; обстоятелствата, при които са извършени; вида и размера на наказанието, което се предвижда по законите на издаващата държава-членка от общо 15 години лишаване от свобода.

Подробно са описани, отразените в заповедта обстоятелства, при които са извършени престъпленията, включително, време, място, начин на осъществяване и степен на участие на исканото лице /самостоятелно или съизвършителство в ОПГ/, вкл. броят на ощетените лица /40 пострадали/, които са били напътствани от него, броят деянията с негово участие /109/, както и нанесените щети от 1 703 872 евро /с. 3 от атакуваното решение/.

В този смисъл и възраженията на прокуратурата и на защитата на исканото лице, че разглежданата ЕЗА не отговаря на изискванията на чл.37, ал.1, т.5 от ЗЕЕЗА, основателно са преценени като несъстоятелни. Това е относимо и по повод на доводите им, че поради липсата на точно формулирано обвинение, би могъл да се наруши принципа за особеността, от който исканото лице не се е отказало.

На следващо място, правилно е преценено, че в случая от съда не се изисква да се прави преценка за наличието на двойна наказуемост, тъй като в разглежданата ЕЗА, посочените престъпления, свързани с участие в ОПГ, компютърни престъпления или такива с компютрите и измама, съответстват на предвидените в чл. 36, ал.3, т.1, т.11 и т.20 от ЗЕЕЗА, като за тях е предвидено общо 15 години лишаване от свобода.

Съгласно разпоредбата на чл.41, ал.3 от ЗЕЕЗА, окръжният съд двукратно е поискал, а германските компетентни органи са дали в отделни писма гаранция, че след като лицето Н. А. бъде изслушано на тяхна

територия, впоследствие ще бъде върнат в Р. Б. на неин ГКПП за изтърпяване на наложеното наказание лишаване от свобода или взета мярка, изискваща задържане /с. 162 -163 и с. 230-231 от чнд №"/22г. на СтОС/.

Поради тази причина и окръжният съд законосъобразно е решил, че тези писма от Главния прокурор К. в Б., Генерална прокуратура на Б., Централна служба за киберпрестъпления на ФРГ са валидни и достатъчни , за да са изпълнени изискванията на закона за осигуряване на необходимата закрила на българския гражданин, с оглед на воденото във ФРГ наказателно производство.

Действително не са налице и абсолютните основания за отказ да се изпълни ЕЗА, регламентирани в чл.39 от ЗЕЕЗА, както и факултативните такива, посочени в чл.40 от ЗЕЕЗА.

Исканото лице Н. Н. А. е неосъждано, както е установено, че спрямо същия към 02.12.2022г. и 14.12.2022г. няма данни за висящи наказателни производства /видно от справките на л.114, л.120 и л.168 от чнд. №"/22г./.

По повод на отправените запитвания от окръжния съд до Отдел „Международен” при ВКП, тази информация в известна степен се потвърждава, тъй като е отговорено, че не може да се направи справка дали за престъплението, описано в разглежданата ЕЗА, е образувано наказателно производство по /л.165 и л.212 от чнд. №"/22г./. За целта е изисквана и допълнителна информация от ВКП, от която е видно, че преписка № 5375/2021 г. по описа на същия отдел е заведена по повод получени, включително и чрез Националното бюро на Република Б. в Евроюст, няколко свързани европейски заповед за разследване /ЕЗР/, издадени от компетентен германски орган /Прокуратурата в Б./. Същите са били приети и изпълнени от Специализираната прокуратура. Категорични са, че преписката на ВКП не кореспондира със заведено национално досъдебно производство, нито нейното завеждане е станало повод за образуване на такова производство /л.228 и л.232 от чнд №"/22г./.

В тази връзка, очевидно не са налице и останалите абсолютни основания за отказ за предаване на лицето по чл. 39 от ЗЕЕЗА, тъй като престъплението, за което е била издадена не е амнистирано в Р. Б.; исканото лице не е осъдено с влязла в сила присъда за същото престъпление и тази присъда да се изпълнява или вече да е изпълнена; не е изтекъл предвидения

давностен срок за деянието, лицето не е търпяло и не търпи наказание за това деяние в страна, която не е членка на ЕС; лицето е пълнолетно.

Правилно е преценено, че не са налице и факултативните основания за отказ, посочени в чл.40, ал.1, т.1 – т.4 от ЗЕЕЗА, въз основа на които може да се откаже предаване на исканото лице.

Безспорно посоченото в ЕЗА престъпление е извършено частично на територията на Република Б. – ул. „Ч. № "" в гр. С. /място на деянията/, както и Р. Л. Б. и други населени места в Г. /по местоживее на пострадалите/, което се явява факултативно основание по чл.40, ал.1, т.5 от ЗЕЕЗА.

Основателно, обаче съдът е преценил, че в конкретния случай не следва да се постановява отказ, тъй като е установено, че в Р. Б. не образувано и няма наказателно преследване срещу исканото лице. Докато в ЕЗА е посочено, че в Централният офис за киберпрестъпления в Б. са получени 267 сигнала от немскоезични жертви относно споменатите платформи, с обща загуба от около 14 000 000 евро. По този повод на територията на издаващата държава, вече е образувано наказателно производство – дело № 5 Gs 27/22, по което са издадени разглежданата ЕЗА и Заповед за арест от 30.06.2022 г. от Районен съд – Б. на ФРГ и се събират доказателства.

Затова и макар в ЕЗА да е посочено, че престъпната дейност частично е осъществена на територията на Р. Б., във ФРГ вече образувано и се води наказателно производство срещу исканото лице А. за престъпления, извършени спрямо немски граждани, които са довършени в Г.. При това положение, цялостната престъпна дейност в значителна степен е свързана с ФРГ, на чиято територия пострадалите немски граждани са се разпоредили с инкриминираните парични средства. Неслучайно и в раздел е) от заповедта е описано, че измамите са били извършвани посредством отдалечен достъп между дееца и жертвите, а последните са изключително и само граждани на ФРГ, където и са настъпили вредите. И това е наложило логичният извод, че престъпленията са довършени на територията на издаващата държава.

Отделно от окръжния съд е отправено искане по чл.43, ал.5 от ЗЕЕЗА, като по делото са налице данни, че на исканото лице А. е назначен защитник в издаващата държава – адв. К. Б., /л.106 – л.109 от чнд №""/22г./.

Предвид на изложените съображения от страна на окръжния съд са

били правилно и законосъобразно обсъдени и преценени всички изисквания и предпоставки на ЗЕЕЗА относно форма и съдържание на издадената от германските съдебни власти европейска заповед за арест като условие за допускане на нейното изпълнение и предаване за наказателно преследване на исканото лице.

Правилно, с оглед на решението на съда за предаването на българския гражданин на компетентните съдебни органи на ФРГ, спрямо същия следва задължително да се вземе мярка за неотклонение „Задържане под стража“ до приключването на процедурата по привеждане в изпълнение на решението, съобразно нормата на чл. 44, ал.7 от ЗЕЕЗА.

Предвид гореизложеното, Апелативният съд счита, че следва да се потвърди решението на С. окръжен съд относно допускането на ЕЗА и предаване на исканото лице.

Поради, което и на основание чл. 48 от ЗЕЕЗА,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 25/30.01.2023г. по ЧНД № ""/2022г. на Окръжен съд – С. З., с което е допуснато изпълнение на Европейска заповед за арест, издадена на 12.07.2022 г. от съдия-следовател от Районен съд – Б., ФРГ за предаването на българския гражданин Н. Н. А., ЕГН: *****, роден на 20.03.1998г. в гр. С. с цел провеждане на наказателно производство, както и взетата мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____